

דרש משה – ר"מ פיינשטיין

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם
 קדושים ונוי. פרש"י מלמד שנאמרה פרשה
 זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה.
 ולכאורה הא יש כמה פרשיות שיש כמה מצוות
 בהם. ונראה שהוא משום שבפרשה זו נאמרו
 מעורבין חוקים ומשפטים בין אדם למקום ובין
 אדם לחבירו, הוא כדי להורות שכולם צריך
 לקיים כעבד המקיים ציווי רבו שאין חילוק אם
 יודע הטעם או לא, וזה עושה שיתקיימו רוב
 גופי תורה כאשר בארתי הרבה פעמים.

RAV SOLOVEITCHIK

לְרִצְנֹכֶם תִּזְבְּחֶהוּ - you shall slaughter it for your acceptance. In one section, the Torah writes *you must be holy* (verse 2) and *you shall not steal, nor embezzle* (verse 11) and also included the technical requirements concerning the offering of sacrifices. The transition from rules prescribing ethics to those detailing ritual is seamless. Sacredness is not limited to the Temple, where the sacrifices are offered, but also to places where *chesed* is practiced.

The Greeks identified religious action with the cultic gesture, and ethos was restricted to society. In their opinion, God was not concerned with morality. Christianity accepted this doctrine of existential unity in theory, but in practice, it split the human existence into two areas: the secular and the ecclesiastical. History tells us of the cruel and inhumane conduct of the Church Inquisitors.

I once read a short report by a German journalist about Franco. He portrayed Franco as a sincerely devout Catholic, a religious person who actually enjoyed religious services. He went to Church every Sunday, prostrated himself on the floor, banged his forehead against the cold stones of the Church and whispered, "Not my will, but Thy will, shall be done." However, as soon as he emerged out of the shadows of the Church, from the semi-darkness into the sunlight, he signed a death sentence for a young girl who was caught reading illegal literature.

Moral schizophrenia was resented by *Yahadus*. We must not separate the theological faith premise from the moral normative system.

There is danger that American piety is oblivious of the moral norm. Morality cannot be separated from faith; the worship of God cannot be separated from morality. (*Noraos Harav*, Vol. 5, pp. 28-31)

חבורה ס"ג כו"ל לחייב חלקות אם סכנו לאחר חיתה : וְלפני
 עור הסותף בדבר זה דאי כפשוטו קשה דתאי קאחר ולפני
 עיר לא תתן חכשול דמשמע שהוא לא יתן החכשול לפניו אבל אם
 הוא לא נתט אין צורך להסירו וזה ליתא שאפי' אם הוא לא נתן
 חכשול אפי' צריך להסירו אם רואה שיכשל בו ואט שזוהרין בזה
 מדכתיב לא תעמוד על דם ריפך שבכלל אזהרה זאת להסיר כל
 מין מוק חבל חבירו בין בגוש בין במתוט כח"ס הרמב"ם בריש ה'
 חובל וסגו' ח"מ ס' תכ"ה : לא תעשו עול חלמד וכו' קרוי עול

RAV SOLOVEITCHIK

This idea apparently conflicts with the maxim *ein mikra yotzei midei peshuto*, one cannot ignore the literal meaning of a verse (*Shabbos* 62b). How can *Sefer Hachinuch* completely ignore the literal meaning of this phrase?

It appears that placing a stone in front of a blind person is such a cruel, grotesque act that the Torah did not even think it worthy of mention. For a Jew to act with such evil intent would cause us to question his very Jewishness (see *Bamidbar Rabbah*, *Parashas Naso*, 8). Because the Torah is addressing the Jewish people exclusively, mentioning such a prohibition explicitly was unnecessary. (*Halachic Positions*, Vol. 1, pp. 175-176)